

100. Jahrestag der Großen Sozialistischen Oktoberrevolution

تجلیل از میراث انقلابی جنبش کمونیستی ایران
از دوران حزب کمونیست ایران تا به امروز

سالروز انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر

تجلیل از مبارزات جنبش کمونیستی در ایران

Vorträge

Filmvorführung: Dokumentarfilm
Persischer Folkloretanz und Musik
Bilderausstellung
Ort: Neustadtzentrum
Goethestraße 7, 55118 Mainz
Zeit: Sa. 27.05.2017 / 18.00 Uhr

برنامه‌های سخنرانی و هنری شامل:

سخنرانی در مورد انقلاب اکتبر و جنبش کمونیستی ایران
موسیقی با صدای سیما و همراهی ویلن اسکندر
نمایش فیلم مستند
رقص‌های محلی
شعرخوانی
نمایشگاه عکس
صرف شام

کمیته برگزاری، کانون دفاع از حقوق دموکراتیک، انجمن حمایت از زندانیان سیاسی و آزادی در ایران، هواداران حزب کار ایران (توفان)

برگزاری موفق مراسم تجلیل از صد سالگی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر و
تجلیل از مبارزات جنبش کمونیستی و ضد رویزیونیستی در ایران، از بدو پیدایش جنبش سوسیال
دموکراسی، حزب کمونیست ایران، گروه ۵۳ نفر، حزب توده ایران، سازمان مارکسیستی-لنینیستی
توفان و حزب کار ایران (توفان)

در تاریخ ۶ خرداد ۱۳۹۶ مطابق ۲۷ ماه مه ۲۰۱۷ میلادی همانگونه که از طرف حزب کار ایران (توفان) اعلام شده بود، جشنی در
تجلیل از صد سالگی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر که دنیا را تکان داد و همراه با آن تجلیل از جنبش کمونیستی ایران از بدو جنبش
سوسیال دموکراسی، حزب کمونیست ایران، ۵۳ نفر، حزب توده ایران قبل از سقوط بهمنجانب رویزیونیسم و سازمان مارکسیستی
لنینیستی توفان و ۵۰ سال مبارزه عظیم ایدئولوژیک ضد رویزیونیستی این حزب برگزار شد.
سالن جشن با تصاویر رهبران جهانی پرولتاریا و رهبران جنبش کمونیستی و حزب کمونیست اتحاد شوروی سوسیالیستی مارکس، انگلس،
لنین و استالین و رهبران جنبش کمونیستی ایران مزین شده بود. در کنار رهبران جنبش کمونیستی تصاویر شهدای حزب کمونیست ایران،
گروه ۵۳ نفر، حزب توده ایران در دوران نخست فعالیت انقلابی خویش قبل از سقوط بهمنجانب رویزیونیسم، تصاویر رفقای شهید توفانی
به چشم می‌خوردند. رهبران کمونیست و ضد رویزیونیست ایران رفقا احمد قاسمی و غلامحسین فروتن، بنیانگذاران سازمان مارکسیستی
لنینیستی توفان با تصاویر خویش ناظر بر میراث جاودانی خویش در مبارزه بر ضد رویزیونیسم و کاستریسم بودند. در آستانه در ورودی
به سالن میز کتاب انتشارات کمونیستی توفان و حزب کار ایران در دفاع از آرمان انسانی کمونیسم، در مبارزه با دشمنان کمونیسم از
رویزیونیسم گرفته تا تروتسکیسم، کائوتسکیسم، کاستریسم، حکمتیسم، و در تبلیغ و حمایت از کمونیسم به چشم می‌خورد. حدود ۱۰۰ نفر
از هواداران حزب کار ایران، کمونیستهای منفرد و ایرانیان دموکرات و آزادیخواه در این گردهمایی شرکت داشتند. کمیته برگزاری جشن

پس از خوش آمد و پخش سرود انترناسیونال برای جانبختگان کمونیسم و شهدای راه آزادی و استقلال ایران و جانبختگان راه برچیدن ستم انسان بر انسان یک دقیقه سکوت داد. در آستانه پخش سرود بین‌المللی کارگران مجری برنامه چنین توضیح داد: مهمانان عزیز! هموطنان! دوستان! و رفقا! برنامه ما که شما آنرا در مقابلتان نیز دارید با سرود انترناسیونال آغاز می‌شود که تا می‌توانید با آن همراهی کنید. این سرود تنها آهنگی در جهان است که شما با خواندن آن در هر کجای جهان که باشید و احساس غربت کنید و به زبان محلی آشنا نباشید با خواندن آن دوستان و رفقای خود را پیدا می‌کنید. این سرود مظهر همبستگی جهانی طبقه کارگر است و همه مردم جهان آنرا می‌شناسند. شاعر آن یکی از زحمتکشان فرانسوی بود که آنرا در کمون پاریس سرود. این سرود را اوژن پوتیه در سال ۱۸۷۱ به زبان فرانسه یک روز بعد از شکست کمون پاریس نخستین تلاش طبقه کارگر برای کسب قدرت سیاسی سروده است. سرود انترناسیونال پخش شد و متن شعرش بر پرده دیوار افتاد و حضار در خواندن آن همراهی کردند.

مجری برنامه پس از پخش سرود انترناسیونال اعلام کرد که در مرحله بعد یک سخنرانی در مورد انقلاب اکتبر ایراد می‌شود. وی افزود تجلیل از بزرگترین انقلاب تاریخ بشری که دنیا را تکان داد و ما تکانهایش را تا به امروز حس می‌کنیم، وظیفه هر کمونیست واقعی است. ما بر آن شصت و یک سالگی این روز بزرگ تاریخی را جشن بگیریم که این جشن، بزرگترین جشن تاریخ بشریت است. ارتجاع جهانی این روز بیادماندن و تاریخی را با سکوت برگزار کرده و یا به تحریف آن می‌پردازد. زیرا مبارزه طبقاتی در عرصه تاریخ نیز ادامه دارد. دروغگوئی و دروغپراکنی از هنرهای بورژوازی است. و آنگاه نخستین سخنران جشن متنی در تجلیل از دستاوردهای انقلاب اکتبر قرائت کرد که بطور جداگانه به چاپ می‌رسد. وی تحت عنوان: "رفقای عزیز! ما امروز به مناسبت صد سالگی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر یعنی "همان ده روزی که دنیا را تکان داد" و تجلیل از میراث جنبش کمونیستی ایران گرد آمدیم و آن را جشن می‌گیریم" آغاز به سخن کرد و بیان داشت: "صد سال پیش لنین براساس تجزیه و تحلیل علمی تکامل اجتماعی روسیه، براساسی تجزیه و تحلیل علمی اوضاع بین‌المللی، به این نتیجه رسید که یگانه راه برون شدن از اوضاع بحرانی سرمایه‌داری امپریالیستی، جنگ و خانه‌خوابی و فقر و گرسنگی، انقلاب و پیروزی سوسیالیسم در روسیه است. این استنتاج برای بسیاری از مردان پر مدعای عالم آن زمان کاملاً غیرمنتظره بود. پلخائف که یکی از برجستگان علم بود در آن موقع لنین را تحقیر می‌کرد و می‌گفت که لنین "هذیان می‌گوید". دیگر مردان "علم" که اشتهارشان کمتر نبود اظهار می‌کردند که "لنین عقلش کم شده است" و باید او را هر چه ممکن است از سیاست دور ساخت. آن موقع انواع و اقسام مردان "علم" علیه لنین که او را یک شخص مخرب علم می‌دانستند زوزه راه انداخته بودند. اما لنین هراسی نداشت از اینکه برخلاف جریان آب شنا کند و با کهنه پرستی به مبارزه برخیزد. و لنین پیروز شد..."

مجری در آستانه برنامه هنری سیما و اسکندر بیان داشت: در هر دوره مبارزات مردم چه در ایران و چه در جهان ما با هنر مردمی، با موسیقی مردمی روبرو هستیم که هم ملهم از مبارزات مردم است و هم بر مبارزات مردم تاثیر می‌گذارد وظیفه ماست که این هنر مردمی

را در مقابل هنر طبقات حاکمه که هنر شستشوی مغزی و تجلیل از منش فردی و تبلیغاتی است تقویت کنیم. هنرمندان مردمی سیما و اسکندر نمونه‌های زیبایی از این هنر مردمی را به ما عرضه می‌کنند. سپس سیما با صدای رسا، پرطنین و زیبایی خود با همراهی ویلن اسکندر و تار و ضرب هنرمندان دیگری، گوشه‌هایی از هنر مردمی را از بدو انقلاب مشروطیت تا به امروز در دو بخش به سمع حضار رساند به‌طوری‌که آنها همه سالن را با خود همراه ساخته بودند. این دو برنامه هنری موسیقی گشت و گذاری در عرصه‌های گوناگون مبارزات مردم ایران تا به امروز بود. مبارزه‌ای که تا ناپودی استبداد، استعمار و استثمار ادامه دارد.

حال نوبت نمایش فیلم انقلاب کبیر اکتبر فرا رسیده بود. این فیلم به‌صورت گزینش صحنه‌های گویایی از متن کامل آن به صورت دستچین شده به صحنه نمایش گذارده شد. مجری برنامه اعلام کرد:

این فیلم بیان قهرمانی طبقه کارگر روسیه در آزادی روسیه از چنگ دیکتاتوری بورژوازی و استقرار سوسیالیسم در نخستین کشور جهان است. این فیلم نشان می‌دهد که انقلاب کار توده‌ها و رهبری انقلاب سوسیالیستی کار حزب طبقه کارگر است. در روسیه، رفقا لنین و استالین این کار بزرگ را در رهبری حزب به انجام رساندند و دسیسه‌های بورژوازی امپریالیستی را که هنوز می‌خواستند جنگ امپریالیستی برای تقسیم جهان را ادامه دهند بر آب ساختند.

به این ترتیب بخش نخست برنامه که تجلیل از صد سالگی انقلاب اکتبر بود به پایان رسید و بعد از اعلام تنفس و صرف شام بخش دوم برنامه که تجلیل از جنبش کمونیستی ایران تا به امروز بود آغاز گردید.

مجری برنامه اعلام داشت:

ما امسال تاریخ بیش از صد سال جنبش سوسیال دموکراتیک و کمونیستی ایران و ۵۰ سال جنبش ضد رویزیونیستی ایران را جشن می‌گیریم. سخنران بعدی به طور بسیار مختصر شمه‌ای از این مبارزات و تاریخچه آنرا به سمع حضار محترم می‌رساند.

سپس سخنران بعدی به علت حجم متراکم موضوعات که باید مبارزات سوسیال دموکراسی در ایران، حزب عدالت، مبارزات سازمان همت در قفقاز، تأثیرات این مبارزات را در انقلاب مشروطیت و تأسیس حزب کمونیست ایران، جنبش جنگل و تأثیرات این مبارزات بر ادبیات و فرهنگ ایران را نشان می‌داد، نخست به صورت شفاهی به علت ضیق وقت بیان کرد و بخش مربوط به مبارزات انقلابی و کمونیستی حزب توده ایران در دوران نخست فعالیت انقلابی این حزب و سپس انشعاب آنها از کمونیسم و سرنوشتی آنها به دامن رویزیونیسم و برافراشتن پرچم "احیاء حزب طبقه کارگر ایران" و مبارزه با رویزیونیسم خروشچفی توسط رهبران واقعی حزب توده ایران رفقا احمد قاسمی و غلامحسین فروتن و رفیق عباس سغائی به صورت کتبی قرائت گردید. متن کامل سخنرانی به صورت جداگانه منتشر خواهد شد.

پس از آن دکلمه‌ای به‌یاد مبارزه همه کمونیستهای جهان و ایران که از میدانهای بزرگ مبارزه طبقاتی گذشته و از نبردهای سهمگین عبور کرده و سربلند به این مبارزه ادامه می‌دهند و آنرا با دستاوردهای خویش به نسل آینده منتقل می‌کنند، اجراء شد و باید افزود که در زمینه مشخص این جشن رفیقی آنرا بیاد رفیق مهپاره که با رزم خود و غیبتش در جشن با روحیه زنده و انقلابی ما را همراهی می‌کرد اجراء گردید. متن این دکلمه که از کمونیست انقلابی آلمان رفیق برتولت برشت بود با تار رفیق هنرمند ما به صورت پاسخ و پرسش بر صحنه به اجراء در آمد. مجری برنامه در آستانه آن افزود:

این دکلمه از رفیق کمونیست ما برتولت برشت است که آنرا در تبعید خویش در سال ۱۹۳۹ در دانمارک سروده است. وی وضعیت آن دوران را توصیف می‌کند که توگوئی وصف حال ما ایرانیان آنهم در امروز و در تبعید است. بیان برتولت برشت بیان درد مشترک و آرزو و آرمان مشترک ماست.

"به آیندگان!

راستی که در دوره تیره و تاری زندگی می‌کنم:

امروزه فقط حرفهای احمقانه بی‌خطرند

گره بر ابرو نداشتن، از بی‌احساسی خبر می‌دهد،

و آنکه می‌خندد، هنوز خبر هولناک را نشنیده است.

این چه زمانه‌ایست که

حرف زدن از درختان عین جنایت است

وقتی از این همه تباهی چیزی نگفته باشیم!

کسی که آرام به راه خود می‌رود گناهکار است

زیرا دوستانی که در تنگنا هستند

دیگر به او دسترس ندارند.

این درست است: من هنوز رزق و روزی دارم

اما باور کنید: این تنها از روی تصادف است

هیچ قرار نیست از کاری که می‌کنم نان و آبی برسد

اگر بخت و اقبال پشت کند، کارم ساخته است.

به من می‌گویند: بخور، بنوش و از آنچه داری بهره بگیر

اما چطور می‌توان خورد و نوشید

وقتی خوراکم را از چنگ گرسنه‌ای بیرون کشیده‌ام

و به جام آبم تشنه‌ای مستحق‌تر است. اما باز هم می‌خورم و می‌نوشم

من هم دلم می‌خواهد که خردمند باشم
در کتابهای قدیمی آدم خردمند را چنین تعریف کرده‌اند:
از آشوب زمانه دوری گرفتن و این عمر کوتاه را
بی‌وحشت سپری کردن
بدی را با نیکی پاسخ دادن
آرزوها را یکایک به نسیان سپردن
این است خردمندی.
اما این کارها بر نمی‌آید از من.
راستی که در دوره تیره و تاری زندگی می‌کنم.

II

در دوران آشوب به شهرها آمدم
زمانی که گرسنگی بیداد می‌کرد.
در زمان شورش به میان مردم آمدم
و به همراهشان فریاد زدم.
عمری که مرا داده شده بود
بر زمین چنین گذشت.
خوراکم را میان سنگرها خوردم
خوابم را کنار قاتلها خفتم
عشق را جدی نگرفتم
و به طبیعت دل ندادم
عمری که مرا داده شده بود
بر زمین چنین گذشت.
در روزگار من همه راهها به مرداب ختم می‌شدند
زبانم مرا به جلادان لو می‌داد
زورم زیاد نبود، اما امید داشتم
که برای زمامداران دردسر فراهم کنم!
عمری که مرا داده شده بود
بر زمین چنین گذشت.
توش و توان ما زیاد نبود
مقصد در دور دست بود
از دور دیده می‌شد اما
من آن را در دسترس نمی‌دیدم.
عمری که مرا داده شده بود
بر زمین چنین گذشت.

III

آهای آیندگان، شما که از دل توفانی بیرون می‌جهید
که ما را بلعیده است.
وقتی از ضعفهای ما حرف می‌زنید
یادتان باشد
از زمانه سخت ما هم چیزی بگویید.
به یاد آورید که ما بیش از کفشامان کشور عوض کردیم.
و نومیدانه میدانهای جنگ را پشت سر گذاشتیم،
آنجا که ستم بود و اعتراضی نبود.
این را خوب می‌دانیم:
حتی نفرت از حقارت نیز
آدم را سنگدل می‌کند.
حتی خشم بر نابرابری هم
صدا را خشن می‌کند.
آخ، ما که خواستیم زمین را برای مهربانی مهیا کنیم
خود نتوانستیم مهربان باشیم.
اما شما وقتی به روزی رسیدید
که انسان یاور انسان بود

درباره ما
با رأفت داوری کنید!"

آنگاه سالن ترکید، حضار به‌پا خواستند و برای برتولت برشت، این کمونیست انقلابی که درد دل آنها را از اوضاع زمانه بیان می‌کرد، دست زدند.

مجری برنامه سپس چنین اعلام کرد:

ما از تاریخچه جنبش کمونیستی ایران صحبت کردیم. همین تاریخچه را به صورت تصویری همراه با آهنگ و به زبان ادبیات جدید به شیوه "نمآهنگ" نمایش می‌دهیم امیدواریم موفق شده باشیم از همه مبارزان جنبش کمونیستی ایران که خود را بخشی از سوسیال دموکراسی، حزب کمونیست، گروه ۵۳ نفر، دوره نخست فعالیت انقلابی حزب توده، سازمان مارکسیستی-لنینیستی توفان و حزب کار ایران(توفان) می‌دانند، تجلیل کرده باشیم. آنان همیشه در کنار ما خواهند بود.

آنگاه یک ویدئو(نمآهنگ)ی از مبارزات سوسیال دموکراتهای ایران از علی مسیو گرفته تا حیدر عموغلی، فرخی یزدی، رهبران حزب کمونیست ایران، دکتر تقی ارانی، مبارزات حزب توده ایران و تیرباران افسران سازمان افسری، وارطان سالخانیان و کوچک شوشتری، فریدون ابراهیمی و نهضت دموکراتیک آذربایجان و مبارزات ایدئولوژیک ضد رویونیستی جهانی و انشعاب رویونیستها از جنبش کمونیستی به نمایش گذارده شد. در این نمآهنگ از جانب‌اختگان توفانی همراه با نام و تصاویر آنها تجلیل شد. سپس یک رفیق افغانی کمونیست که به فراخوان حزب کار پاسخ مثبت داده بود تقاضا کرد که اشعارش در دفاع از کمونیسم خوانده شود. مسئولان برنامه به رفیق دکتر ظاهر تیموری در خدکت همبستگی کمونیستهای ایران و افغانستان و پیوند مهم تاریخی میان کمونیستهای مارکسیست لنینیست ایرانی و افغانی و به یا سنت سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان تریبون را در اختیار رفیق افغانی قرار دادند. وی با صدای متین و رسای خود سه شعر زیر را عرضه کرد. سپس حضار بپاخواستند و از این همبستگی جهانی تجلیل به عمل آوردند.

خواری و خفت

به‌نگ خفت و خواری نخواهم زندگی را
همی‌جویم به‌مرگ خود حیات جاودانی را
چو رادمردان به‌رزم ضد استعمار اهریمن
به خاک یک‌سان، فروپاشیم کاخ خسروانی را
رانم اجنبی را از وطن تا آخرین فردش
کنم تجلیل هر گوشه، سرور و کامرانی را
بدون وحدت مردم، میسر نیست پیروزی
برای وحدت مردم کنم صد جانفشانی را
بود دشمن مُحیل و نابکار و سخت بی‌آزم
ز دشمن می‌نباید داشت، میل مهربانی را
گواه ما بود تاریخ که ما پیروز می‌گردیم
که گیرد کارگر در دست نظم حکمرانی را
چو بینی مردم خود را به‌زیر ظلم و استبداد
دریغا گر بگردانی ز مردم پشتیبانی را
سرود رزم می‌خوانم و حکم جنگ می‌رانم
که در فرجام پیروزی ببینم شادمانی را

پیام کارگر

اگرچه پا به زنجیرم
به عزم خویش پیگیرم
نظام و نظم سرمایه
نموده سخت دلگیرم
ز مکر و حيله پرهیزم
نه چون زاهد زمینگیرم
به پیکار و نبرد خود
چو آرشها کمانگیرم
برای کسب آزادی
همش با خصم درگیرم
به عقل و هوش و تدبیرم
جهان را در کفم گیرم

حکایت

مرد خردمند و خردپیشه‌ای
ژرف فرو رفته، در اندیشه‌ای
بعد تفکر سخن آغاز کرد
دفتری از جامعه را باز کرد
گفت، که این وحشت و وحشیگری
داشته پیوند به سرمایه و سوداگری
تا به جهان سیستم سرمایه است
عدل و عدالت، همه بی‌پایه است
توده مظلوم و ستمکش، همیشه
عرضه کند نیروی بازوی خویش
سود برد تاجر و سرمایه دار
توده شود، فاقه دار و ندار
تا که چنین نظم بود در جهان
می‌نرسد توده به یک لقمه نان
توده بباید، که بخیزد به پا
تا که کند نظم کهن زیر پا

و جشن موفق و زنده و سرشار از شادی و امیدواری با کف زدن ممتد حضار به‌پایان رسید. اسناد مربوط به این جشن که به صورت کتبی و تصویری است در شبکه مجازی به زودی منتشر خواهد شد. مقالات قرائت شده در نشریات ارکان نیز به صورت جداگانه منتشر می‌شود.